

nikoliv však povinností církví a nábož. společností; neboť při výkladu, jaký zmíněným předpisům dává žal. úřad, vznikal by rozdíl v právním postavení jednak obce místní, jednak obce církevní co do nároku na státní podporu, kterýžto rozdíl však v předpisech §§ 12 a 15 zák. čl. XXVII:1907, resp. zák. čl. XVI:1913 opory nemá, když předpisy tyto mluví zcela bez rozdílu vždy vedle sebe o vydržování jak obecních, tak církevních škol.

Jestliže tedy žal. úřad žádost st-lky zamítl jen z důvodů v nař. rozhodnutích uvedených, nezkoumaje vůbec, zda podmínky co do zhoršení hmotného postavení st-lky ve smyslu §§ 12/II a 15 zák. čl. XXVII:1907 jsou, nebo nejsou dány, spočívá jeho rozhodnutí na nesprávném právním posouzení věci, pročez je bylo zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 6948.

Pozemková reforma: * Prodej dříví ohlášený po uplynutí 14denní lhůty stanovené v odst. 1 § 4 zák. č. 118/20 není stpů povinen přezkoumati věcně s hlediska 2. odst. cit. § 4.

(Nález ze dne 6. prosince 1927 č. 25.822).

Věc: Marie Kristýna Sch. (adv. Dr. Ant. Kollinger z Prahy) proti státnímu pozemkovému úřadu v Praze (sen. pres. v. v. Rud. Vyšín) stran hlášení prodeje dříví.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-lka žádala podáním ze 16. června 1926 u obvodové úřadovny stpů v Plzni za dodatečné schválení podle § 4 zák. z 12. února 1920 č. 118 Sb. všech prodejů dříví velkokupcům v letech 1922 až 1926, jež v důsledku nesprávného právního názoru jejích orgánů výkonných nebyly dosud předloženy ke schválení; k žádosti připojila výkazy A—D, v nichž uvádí se datum prodeje, jméno kupce, polesí, druh a množství dříví, jakož i docílená cena, a seznam E, v němž uvádí se jméno kupce, druh a množství dříví, místo předání a docílená cena.

Výměrem z 22. června 1926 odepřela obv. úřadovna toto dodatečné hlášení vzíti na vědomí a neschválila prodeje proto, že prodeje ohlášené byly po uplynutí 14denní lhůty, stanovené § 4 zák. č. 118/20, a že k prodejům nebyl připojen opis prodejních podmínek.

Stížnosti do tohoto rozhodnutí podané žal. úřad nař. výměrem nevyhověl. — — —

O stížnosti nss uvažil:

St-lka stojí na stanovisku, že stpů musí v každém případě zkoumati, neodporuje-li hlášený prodej dříví řádné těžbě lesní, nebo neobmezuje-li právo státu, vyplývající ze zák. záborového, a zjistí-li, že takových překážek není, že nesmí prohlásiti, že neběře hlášení prodeje dříví na vědomí jen proto, že hlášení to nevyhovuje předpisu první věty 1. odst. § 4 zák. č. 118/20. Názor ten opírá st-lka o předpis 2. odst. § 4 cit. zák., majíc za to, že se vztahuje na všechny prodeje dříví a že lhůta ohlašovací není lhůtou preklusivní, nýbrž lhůtou, jejíž nedodržení může mít jen trestní účinky § 25 cit. zák., jež však na povinnosti žal. úřadu v 2. odst. § 4 uložené nic nemění. Potvrzení tohoto názoru spatřuje st-lka i v účelu, jež

dle jejího názoru cit. § 4 sleduje, majíc za to, že účelem tím jest ochrana zabraných lesních majetků před jich znehodnocením.

Stížnosti možno přisvědčiti potud, že § 4 obsažený v zák. č. 118/20 jest jedním z prostředků, jimiž zákonodárce, stanoviv v § 6 zák. zásadu, že osoby na zabraném majetku hospodařící, pokud nebude převzat, jsou povinny na něm hospodařiti řádně, chce tohoto cíle dosáhnouti. Obsah a důsledky takového prostředku nutno ovšem vyložití již jen z normy speciální, v daném případě tudíž z předpisu cit. § 4.

Podle první věty prvního odstavce tohoto zákonného předpisu jsou osoby, hospodařící na zabraném lesním majetku povinny hlásiti stpú-u do 14 dnů od uzavření prodeje každý prodej dříví, vyjímajíc drobný prodej místní, a připojiti k oznámení opis tržové smlouvy a prodejních podmínek. Druhá věta tohoto odst. stanoví, že prodeje řádně neohlášené a nedoložené opisem smlouvy jsou neplatny. Podle druhého odstavce § 4 jest stpú-u vyhrazeno do 14 dnů ode dne ohlášení prohlásiti prodej za neplatný, odporuje-li řádné těžbě lesní nebo omezuje-li právo státu, vyplývající ze zák. zák.

Z předpisu 2. věty 1. odst. § 4, že prodeje řádně neohlášené a nedoložené opisem smlouvy jsou neplatny, jasně plyne, že zákon k nedodržení ohlašovací lhůty připíná sankci neplatnosti prodeje dříví. Následkem toho lze předpis 2. odst. § 4 vztahovati jen na ony prodeje, jež již ex lege nejsou neplatny. Jen takové prodeje podléhají kuratelní činnosti stpú-u, který může je prohlásiti neplatnými, učiní-li tak ve stanovené lhůtě, a jsou-li tu překážky v odstavci tom uvedené.

Důsledkem toho jest, že stpú může odepříti jednati o prodejích dříví opožděně ohlášených, tedy již ex lege neplatných, aniž musí zkoumati, není-li tu překážek s hlediska 2. odst. § 4, jež podle toho, co uvedeno, mohou přijíti v úvahu jen u prodejů včas a řádně ohlášených. — Nesprávný výklad, jaký strana přikládala zákonnému předpisu, nezbavuje ji ovšem důsledků z předpisu toho plynoucích.

Není proto ani nezákonným, ani vadným, když žal. úřad nezkoumal, není-li proti prodejům dříví, ohlášeným nesporně již po uplynutí 14 dnů od jich uzavření, překážek s hlediska 2. odst. § 4, a odepřel prodeje ty vzítí na vědomí. — — —

Č. 6949.

Pozemková reforma. — Administrativní řízení.
Řízení před nss-em: * I kupující mají právo namítati před nss-em, že stpú, rozhoduje o souhlasu podle § 7 zák. zák., nedbal zásadního svolení uděleného vlastníku k rozprodeji jeho pozemků.

(Nález ze dne 6. prosince 1927 č. 25.824).

V ě c: Karel St. a spol. proti státnímu pozemkovému úřadu v Praze stran svolení dle § 7 záborového zákona.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.